

הוכן ע"י כולל עיון הדף

1

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף לה.

נכרי או תינוק שהטילו מום בבכור, האם ניתן ע"י כך?

הטילו בכונה להתירו, וה"ה בגרמא	אמרו א"כ נעשה בו מום	אמרו א"כ היה בו מום	כשהטילו שלא בכונה	
אסור	אסור	מותר	מותר	לרב קטינא
אסור	מותר	מותר	מותר	לרבא

היה בכור רודפו ובעטו ועשה בו מום, אם שוחטים על המום הזה?

בעטו אחר שעת רדיפה	בעטו בשעת רדיפה	
אין שוחטים - דכיוון לעשות בו מום	שוחטים עליו - דנתכוון להציל עצמו	ללישנא קמא דרב פפא
שוחטים עליו - דצערז נזכר		לאיכא דאמרי דרב פפא

כל המומים הראוים לבוא ע"י אדם¹, מי נאמן עליו?

הכהן על עצמו	רועי כהנים	רועי ישראל	
אינו נאמן	אינם נאמנים	נאמנים	לת"ק ור' מאיר
אינו נאמן	נאמנים	נאמנים	לרשב"ג

לת"ק דמתניתין דרועי ישראל נאמנים רועי כהנים אינם נאמנים, מה הדין?

כהן רועה אצל כהן	כהן רועה אצל ישראל	ישראל רועה אצל כהן	
אינו נאמן	אנו נאמן ³	נאמן ²	חד אמר
אנו נאמן	לת"ק: נאמן ⁵ לר' מאיר: אינו נאמן ⁶	אנו נאמן ⁴	וחד אמר

¹ כגון נסמית עינו נקטעה ידו נסדקה אוזנו, לאפוקי בעל חמש רגלים או עינו אחת גדולה כשל עגל או קטנה כשל ארז, דזה מום בידי שמים שאין אדם יכול לעשותו.

² ולא חיישינן שישקר לומר שנפל בו מום כשלא נפל בשביל לקבל מהסעודה שיעשה הכהן מזה הבכור.

³ דחשוד להטיל בו מום - כדי להתיר את הבכור, כי סובר שודאי הבעלים לא יעזבו אותו שהוא הרועה שלהם ויתנו את הבכור לכהן אחר.

⁴ דחיישינן שישקר כי סבור שיתן לו לאכול ממנו.

⁵ והטעם שנאמן דלא חשוד לעשות בו מום, דסובר שכיון שאני רק רועה - דהיינו עם הארץ, ודאי הבעלים של הבכור לא יתן אותו לי אלא יתן אותו לצורבא מדרבנן.

⁶ ולהאי מ"ד בהא פליגי ת"ק ור"מ, דת"ק מתיר ברועי ישראל (דהיינו רועה של בעלים ישראל אפי' שהרועה הוא כהן), ור"מ פליג ואוסר וס"ל דהחשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו, ולכן אין הרועה הכהן נאמן.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף לה:

בכור הנמצא בבית של כהן, מי יכול להתירו?¹

בנו או בתו ²	מן השוק אפי' כהנים	
אפי' עשרה אינם יכולים	דוקא שנים יכולים להתירו	לר' יהושע בן קפוסאי ות"ק דמתניתין
יכולים להתירו	אפי' אחד יכול להתירו	לרשב"ג
אפי' עשרה אינם יכולים	אפי' אחד יכול להתירו	לרבי
אפי' עשרה אינם יכולים	אפי' עשרה אינם יכולים ³	לר' מאיר

ספק בכור שדינו שנאכל במומו לבעליו הישראל, האם הישראל נאמן עליו במומו?

מה הטעם	מה הדין	
דכיון שהוא הבעלים הוא חשוד	דינו כהמחלוקת בכהן ⁴	לרב קטינא
דאין ישראל חשוד להטיל מום בבכור ⁵	אפי' הוא בעצמו מעיד עליו	לרב נחמן

¹ אבל הוא עצמו לכו"ע אינו נאמן, דחשודים הכהנים להטיל מום בבכור בכוונה כדי להתירו.

² אבל אשתו לכו"ע אינה נאמנת - דאשתו כגופו.

³ דס"ל שהחשוד על הדבר אינו דנו ואינו מעידו, ולכן אפי' עשרה אינם נאמנים.

⁴ ולר' יהושע בן קפוסאי ודעימיה צריך שנים מן השוק להעיד עליו, אבל אין בני ביתו נאמנים.

⁵ אפי' היכא שהוא זה שיאכל ממנו, דאל"כ ספק בכור (שנאכל לישראל) אליבא דר"מ דס"ל שהחשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו - א"כ כל ישראל חשודים עליו, ואף אחד לא יוכל להתירו לעולם, ולהדיא שנינו שספק בכור נאכל במומו. אלא על כרחך כהנים הוא דחשידי על מומי ואין ישראל חשודים על מומים.